

EXPUNERE DE MOTIVE

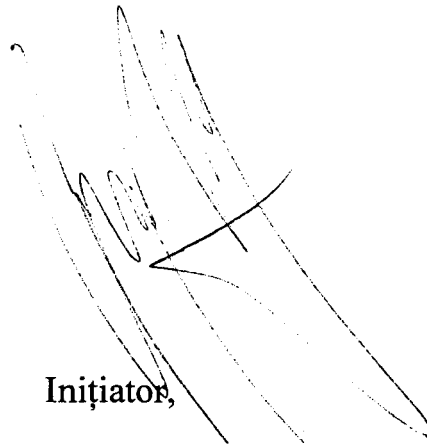
Televiziunea este un mediu de comunicare publică ce exercită o influență foarte mare în societate. Indiferent de obiectivele pe care și le fixează sau nu radiodifuzorii care emit programe de televiziune, televiziunea educă și este formatoare de gust cultural, având o influență profundă și pe termen lung asupra atitudinilor, valorilor și comportamentului cetățenilor. Televiziunea formează gust public și are un impact enorm, inclusiv capacitatea de a forma modele culturale și de a lansa direcții culturale. În acest context televiziunea are o uriașă responsabilitate. Pe de o parte, există în fața televiziunii o așteptare din partea publicului interesat de cultură, așteptare care de prea puține ori este răsplătită de programele de televiziune. Pe de altă parte, televiziunea trebuie să-și asume cu responsabilitate un rol activ în formarea gustului public prin trezirea interesului pentru cultură și prin cultivarea interesului pentru cultură. Absența emisiunilor cu conținut cultural din programele de televiziune este una din cauzele scăderii generale a interesului pentru cultură, remarcat în ultimii ani, pe fondul transformării divertismentului în cultură.

În același timp, televiziunea are un important rol educativ, în sens larg, prin încorporarea de cunoștințe și valori în programele pe care le difuzează. În acest sens, orice program de televiziune educă, în bine sau în rău. Ajungând direct la un număr mare de persoane, într-o comunicare accesibilă, programele de televiziune cu caracter educativ pot contribui din plin la procesul de învățare, prin consolidarea unor cunoștințe dobândite și prin furnizarea de cunoștințe noi, jucând un rol educativ important în grupuri sociale sau zone geografice defavorizate, în care educația de multe ori nu se întâlnește sub alte forme. În același timp, programele de televiziune au un important rol educativ prin încorporarea unor valori generatoare de comportamente prosociale, a unei culturi civice, a unui mediu social stimulant pentru dezvoltarea societății românești.

Prin obținerea unei frecvențe radio din patrimoniul național, televiziunile și-au asumat obligația de a face un serviciu public, în interes public, interes care nu trebuie confundat cu curiozitatea publicului și nici cu buna dispoziție a publicului, care nu sunt acte de cultură sau educație.

Prin adoptarea acestei propuneri legislative, Legea nr. 504/2002 este pusă în acord cu art. 33 din Constituția României, care obligă statul “să asigure păstrarea identității spirituale, sprijinirea culturii naționale, stimularea artelor, protejarea și conservarea moștenirii culturale, dezvoltarea creativității contemporane, promovarea valorilor culturale și artistice ale României în lume.”

Deasemenea, prin această inițiativă legislativă, legea audiovizualului este pusă în acord și cu obiectivele generale ale legislației culturale europene, constituind, totodată, o garanție în plus pentru protejarea operelor creatorilor români și străini.

Inițiator,

Deputat PNL - Mirel Gheorghe Talos